

band

Pingel - 0:07

MdR, Jazzgeschiedenis 586, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 15, solisten en verschillende formaties deel 6, waarin het derde met tenorsaxofonist Ben Webster. Die was zeven maanden ouder dan Art Tatum, pianist geboren in Toledo, Ohio, 13 oktober 1909. Webster had een grenzeloze bewondering voor Tatum - ~~hij~~ en James P. Johnson waren zijn favorieté pianisten, daarna kwam Fats Waller. ~~Webster~~ kon trouwens zelf niet onaardig stride-piano spelen, hij was ook pianist voor hij met tenor begon. 11 september 1956 kon Webster voor Norman Granz een LP met Tatum maken. Hier hoefde hij op geen enkele andere manier uit te pakken dan met wat hij het best kon: het subliem combineren van melodie-harmonie-ritmiek, en de niets verhullende intonatie. Dat kon omdat, het laatste uitgezonderd, maar laten we bij Tatum dan touché zeggen, Webster en Tatum op exact dezelfde lijn zaten. Ik koos drie stukken, ~~Webster~~ dit is eerst van Jerome Kern in een eigenzinnig ~~Webster~~ laag tempo: "All the things you are".

plaat 1

Art Tatum & Ben Webster: All the things you are (J.Kern)
1/2 - 7:10 - Pablo 2310 737

"All the things you are". Nu: Cole Porter's "Night and day".

zelfde

Art Tatum & Ben Webster: Night and day (C.Porter)
2/1 - 5:27 - idem

"Night and day". Tenslotte een song die je in die tijd nog wel eens kon horen, maar ~~Webster~~ tegenwoordig nooit meer gespeeld wordt. Van Newell J. Chase: "My ideal".

zelfde

Art Tatum & Ben Webster: My ideal (Chase, Whiting, Robin)
2/2 - 7:14 - idem

"My ideal". Ben Webster-tenorsaxofoon, Art Tatum-piano, 11 september 1956 voor Clef in Los Angeles met Red Callender-bas en Bill Douglas-drums. De eerste plaat van Ben Webster met zijn idool Tatum, en de laatste. Want Tatum stierf 4 november. Ook in LA, ~~Webster~~ op 5 maart 1957, maakte Webster voor de tweede keer een LP met trompettist Harry 'Sweets' Edison. Voor Verve, en Norman Granz gebruikte dus weer het Oscar Peterson Trio als ritmesectie, plus op drums Alvin Stoller. In een knap hoog tempo Edison's "Blues for the blues".

plaat 2

Harry Edison & Ben Webster: Blues for the blues (H.Edison)
1/2 - 4:48 - Verve 2332 082

"Blues for the blues". Bijna alle stukken van de plaat werden op deze 5e maart gedaan, de twee laatste op de 30ste. Van die twee koos ik de Carl Suessdorf-song "Moonlight in Vermont".

zelfde

Harry Edison & Ben Webster: Moonlight in Vermont (Suessdorf, 2/laatste - 3:52 - idem Blackburn)

"Moonlight in Vermont". Harry Sweets Edison-trompet, Ben Webster-tenorsaxofoon, Oscar Peterson-piano, Barney Kessel-gitaar, Ray Brown-bas, Alvin Stoller-drums. Het aardige van Ben Webster's carrière op de plaat in die tijd, is de zo gevarieerde omgevingen waarin hij speelde - het zal u niet ontgaan zijn als u de vorige twee Jazzgeschiedenissen met hem gehoord hebt. Volgende keer: Ben Webster en Ella Fitzgerald. Dit was jazzgeschiedenis 586, Mdr.

NA 64 940
32:20

0 0 0 0 0

Maart. 30.03.32